

„Kristov výkrik odhaľuje tvár Boha, ktorý je blízko ľudskému utrpeniu“ (23)

Pri svojom týždennom stretnutí s pútnikmi zhromaždenými na Námestí svätého Petra vysvetlil, že na kríži Kristus premenil bolesť na modlitbu nádeje.

10.09.2025

III. Velká noc Ježíša

6. Smrť. „Ježiš zvolal mocným hlasom a vydýchol“ (Mk 15, 37)

Drahí bratia a sestry. Dobrý deň a ďakujem vám za vašu prítomnosť, je to krásne svedectvo!

Dnes uvažujeme nad vrcholom Ježišovho života v tomto svete: nad jeho smrťou na kríži. Evanjeliá dosvedčujú veľmi vzácny detail, ktorý si zaslúži, aby sme sa pri ňom zastavili vo svetle viery. Na kríži Ježiš nezomiera v tichu. Nevyhasína pomaly ako svetlo, ktoré dohorieva, ale odchádza zo života s výkrikom: „Ježiš zvolal mocným hlasom a vydýchol“ (Mk 15, 37). Tento výkrik v sebe nesie všetko: bolesť, opustenosť, vieru, obeť. Nie je to len hlas tela, ktoré slabne, ale posledné znamenie života, ktorý sa úplne odovzdáva.

Ježišov výkrik predchádza otázka, jedna z najtrýznivejších, aké možno vysloviť: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ Je to prvý verš žalmu 22, no na Ježišových perách má jedinečnú váhu. Syn, ktorý vždy žil v dôvernom spoločenstve s Otcom, teraz zakúša mlčanie, neprítomnosť, priepastnú temnotu. Nie je to kríza viery, ale posledný krok lásky, ktorá sa dáva až do krajnosti. Ježišov výkrik nie je zúfalstvom, ale úprimnosťou – pravdou privedenou až na hranicu, dôverou, ktorá obstoí aj vtedy, keď všetko mlčí.

V tom okamihu sa zatmieva obloha a chrámová opona sa roztrháva (porov. *Mk* 15, 33.38). Akoby samotné stvorenie zdieľalo túto bolesť a zároveň odhaľovalo niečo nové: Boh už nebyva za oponou, jeho tvár je teraz plne viditeľná v Ukrižovanom. Práve tam, v zmučenom človeku, sa zjavuje najväčšia láska. Tam môžeme spoznať Boha, ktorý nezostáva

vzdialený, ale vstupuje do hĺbky našej bolesti.

Stotník, pohan, to pochopí. Nie preto, že počul nejakú kázeň, ale preto, že videl, ako Ježiš zomrel: „Tento človek bol naozaj Boží Syn!“ (Mk 15, 39). Je to prvé vyznanie viery po Ježišovej smrti. Plod výkriku, ktorý sa nerozplynul vo vetre, ale dotkol sa srdca. Neraz to, čo nedokážeme vyjadriť slovami, povie hlas. Keď je srdce plné, kričí. A nie je to vždy znak slabosti, môže to byť hlboký prejav ľudskosti.

Sme zvyknutí myslieť na krik ako na niečo nepatričné, čo treba potlačiť. Evanjelium však dáva nášmu kriku nesmiernu hodnotu a pripomína nám, že môže byť vzývaním, protestom, túžbou, odovzdaním. Dokonca môže byť krajnou podobou modlitby, keď nám už nezostávajú slová. Do tohto výkriku vložil Ježiš

všetko, čo mu ešte zostalo: celú svoju lásku, celú svoju nádej.

Áno, lebo aj to je vo výkriku: nádej, ktorá sa nechce zmieriť. Kričíme vtedy, keď veríme, že niekto nás ešte môže počuť. Nekričíme zo zúfalstva, ale z túžby. Ježiš nekričal proti Otcovi, ale k nemu. Aj v mlčaní bol presvedčený, že Otec je prítomný. A tak nám ukázal, že aj naša nádej môže kričať, dokonca aj vtedy, keď sa zdá, že všetko je stratené.

Výkrik sa tak stáva duchovným gestom. Nie je len prvým prejavom nášho narodenia – keď prichádzame na svet s plačom –, ale aj spôsobom, ako zostať živými. Kričíme, keď trpíme, ale aj keď milujeme, voláme, vzývame. Výkrik je vyjadrením, že sme tu, že nechceme zmiznúť v tichu, že máme ešte čo darovať.

Na životnej ceste sú chvíle, keď nás dusenie všetkého v sebe môže pomaly stráviť. Ježiš nás učí nebáť sa

výkriku, ak je úprimný, pokorný a obrátený k Otcovi. Výkrik nikdy nie je zbytočný, ak sa rodí z lásky. A nikdy nie je prehliadnutý, ak je odovzdaný Bohu. Je cestou, ako nepodľahnúť cynizmu a ďalej veriť, že iný svet je možný.

Drahí bratia a sestry, učme sa aj toto od Pána Ježiša: učme sa výkriku nádeje, keď príde chvíľa najťažšej skúšky. Nie aby sme ranili, ale aby sme sa odovzdali. Nie aby sme kričali proti niekomu, ale aby sme otvorili srdce. Ak bude náš výkrik pravdivý, môže sa stať prahom nového svetla, nového zrodenia. Ako pre Ježiša: keď sa zdalo, že všetko skončilo, v skutočnosti sa začínala spása. Ak bude hlas našej ubolenej ľudskosti prejavovaný s dôverou a slobodou Božích detí a spojený s hlasom Krista, môže sa stať prameňom nádeje pre nás i pre tých, ktorí stoja po našom boku.

Preklad Martin Jarábek

Prevzaté z:

<https://www.vaticannews.va/sk/...>

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/kristov-vykrik-odhaluje-
tvar-boha-ktory-je-blizko-ludskemu-
utrpeniu/](https://opusdei.org/sk-sk/article/kristov-vykrik-odhaluje-tvar-boha-ktory-je-blizko-ludskemu-utrpeniu/) (02.03.2026)